

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla;

1 . Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü Kendisi'ne ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır.

2 . Yerin içine gireni, ondan çıkanı; gökten ineni ve oraya çıkanı bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır.

3 . İnkâr edenler, dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır."

4 . (Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirecek. İşte mağfiret ve üstün rızık onlarındır.

5 . (Sözde) Aciz bırakmak için ayetlerimiz hakkında çaba harcamış olanlar, işte onlar; onlar için de (en) iğrenç olanından acı bir azap vardır.

6 . Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve üstün, güçlü, övülmeye layık olan (Allah)ın yoluna yöneltip-iletliğini görüyorlar.

7 . İnkâr edenler dediler ki: "Siz darmadağın olup dağıldığınızda, gerçekten sizin yeni bir yaratılıştta bulunacağınızı size haber veren bir adamı göstereyim mi size?"

8 . "Allah'a karşı yalan mı düzup uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, ahirete inanmayanlar, azapta ve uzak bir sapıklık içindedirler.

9 . Onlar, gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer Biz dilersek, onları yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'gönülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır.

10 . Andolsun, Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık.

11 . "Geniş zırrlar yap, (onları) düzenli bir biçime sok ve hepiniz salih ameller yapın. Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızı görenim" (diye vahyettik).

12 . Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgin ateşin azabından taddırırdık.

13 . Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaptılar. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır.

14 . Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşığlanıcı bir azap içinde kalıp-yaşamazlardı.

15 . Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiye ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)."

16 . Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük.

17 . Böylelikle nankörlük etmeleri dolayısıyla onları cezalandırdık. Biz (nimete) nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız?

18 . Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görünebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik).

19 . Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece Biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır.

20 . Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular.

21 . Oysa onun, kendilerine karşı hiçbir zorlayıcı-gücü yoktu; ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gözetici-koruyucudur.

22 . De ki: "Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığınca bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur.

23 . O'nun Katında izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati yarar sağlamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine:) "Rabbiniz ne buyurdu?" derler, "Hak olanı" derler. O, çok Yücedir, çok büyüktür.

24 . De ki: "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kim?" De ki: " Allah, gerçekten ya biz, ya da siz herhalde bir hidayet üzerindemiz veya apaçık bir sapıklıkta."

25 . De ki: "Siz, bizim işlemiş bulunduğumuz suçtan sorulacak değilsiniz ve biz de sizin yapmakta olduklarınızdan sorulacak değiliz."

26 . De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi birarada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (herşeyi hakkıyla) bilendir."

27 . De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır."

28 . Biz seni ancak bütün insanlara bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar.

29 . Onlar: "Eğer doğru sözlü iseniz, bu va'd(ettiğiniz azap) ne zamanmış?" derler.

30 . De ki: "Sizin için belirlenmiş bir gün vardır ki, ondan ne bir an ertelenebilirsiniz, ne de (bir an) öne alınabilirsiniz.

31 . İnkâr edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk."

32 . Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız."

33 . Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; Biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

34 . Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir.

35 . Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunlukta ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir.

36 . De ki: "Şüphesiz benim Rabbim rızıkı dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar."

37 . Bizim Katımız'da sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler.

38 . Ayetlerimizi etkisiz bırakmak için çaba harcayanlar; işte onlar da azabın içine getirilmişlerdir.

39 . De ki: "şüphesiz benim Rabbim, kullarından rızkı dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

40 . O gün, onların hepsini birarada toplayacak (haşredecek), sonra meleklerle diyecek ki: "Size tapanlar bunlar mıydı?"

41 . (Melekler) Derler ki: "Sen Yücesin, bizim velimiz Sensin, onlar değil. Hayır, onlar cinlere tapıyordu ve çoğu onlara iman etmişlerdi."

42 . Artık bugün, bir kısmınızın bir kısmınıza yarar ve zarar sağlamaya gücü yetmez. Biz de o zulmedenlere deriz ki: "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın."

43 . Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda: "Bu, sizi babalarınızın taptıkların(ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzölüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler.

44 . Oysa Biz onlara ders alacakları kitaplar vermemiştik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermemiştik.

45 . Kendilerinden öncekiler de yalanladı. Oysa bunlar, öbürlerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamamışlardı. Buna rağmen (şımararak) elçilerimi yalanladılar; ancak Benim de (onları) inkarım (yıkıma uğratmam) nasıl oldu?

46 . De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır."

47 . De ki: "Ben sizden bir ücret istemişsem, artık o sizin olsun. Benim ecrim (ücretim), yalnızca Allah'a aittir. O, herşeye şahid olandır."

48 . De ki: "şüphesiz Rabbim hakkı (batılın yerine veya dilediği kimsenin kalbine) koyar. O, gaybleri bilendir.

49 . De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir."

50 . De ki: "Eğer ben sapacak olsam, artık kendi nefsim aleyhine sapmış olurum; eğer hidayeti bulacak olsam, bu da Rabbimin bana vahyette olduğu (Kur'an) sayesinde. Şüphesiz O, işitendir, yakın olandır."

51 . Sen onları korkuya kapıldıklarında bir görsen. Artık hiçbir kaçış yoktur ve yakın bir yerden yakalanıvermişlerdir.

52 . "Biz ona iman ettik" derler; ancak onlara uzak bir yerden (ahiretten imana) el uzatmak nerede?

53 . Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi; onlar uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı (dil uzatıyorlardı).

54 . (Şimdi) Kendileriyle istek duydukları şeyler arasında perde çekilmiştir; daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü onlar, kuşku verici bir tereddüt içinde idiler.